

РЕШЕНИЕ

№ 2410

за поправка на очевидна фактическа грешка

гр. София, 11.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,
в закрито заседание на 11.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

като разгледа дело номер **387** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 във връзка с чл. 175, ал. 1 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод решение № 3769 от 19.03.2013 г. по адм. дело № 3974/2012 г. по описа на ВАС, Първо отделение, с което е отменено решение № 440 от 30.01.2012 г. по настоящето адм. дело № 387 по описа за 2009 г. и е върнато за ново произнасяне в частта на присъдените разноски и за провеждане на производство по реда на чл. 175 от АПК.

Настоящият съдебен състав след като взе предвид дадените указания в решението на ВАС, намира че не е налице очевидна фактическа грешка в диспозитива на решение № 440 от 30.01.2012 г., тъй като в него изрично е посочено, че се отменя решение № К 47 – 0308 от 30.04.2008 г. на началника на митница С. в частта, в която е определено допълнително държавно вземане за законна лихва върху ДДС, като неговият размер е 18 491 лева. Настоящият съдебен състав няма как да посочи точния размер на допълнително начислената лихва, тъй като такива доказателства не са ангажирани в хода на съдебното производство, както и във всичките образувани в АССГ дела между страни – [фирма] със старо наименование [фирма] и началника на митница Столична, които са с идентичен предмет. Нещо повече по силата на препращащата норма на чл. 144 от АПК в случай като настоящия, когато задължението е установено по основание, но няма данни за неговия размер се прилага чл. 162 от ГПК. Следователно единственият начин да се посочи как следва да се определи размера на акцесорното вземане, е като се опише главното такова, което в случая е било задължение за ДДС в размер на 18 491 лева, върху което на жалбоподателя е била

начислена лихва.

Що се касае до другата част на дадените указания от страна на касационната инстанция за новото произнасяне в частта на разноските, настоящият съдебен състав като взе предвид, че процесуалният представител на жалбоподателя е представил списък на сторените от него разноски, въз основа на който се установява, че е налице реално внесено адвокатско възнаграждение в размер на 410,72 лева и държавна такса от 50 лева. Дори да се приеме, че се касае за неоценяем спор по смисъла на чл. 8 във връзка с чл. 7, ал.1, т.4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, според която възнаграждението за един адвокат е от 150 лева. Но, съгласно §2 от тази наредба в случай на прекомерност на договореното възнаграждение, същото не може да бъде в размер по-малък от трикратния, определен в наредбата. Следователно трикратния размер е 450 лева, а видно от представения списък по делото договореното и реално платено възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя е от 410 лева, т.е. не е налице прекомерност.

Предвид изложеното и на основание чл. 175, ал. 1 АПК, съдът

Р Е Ш И:

НЕ ДОПУСКА поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на решение № 440 от 30.01.2012 г. постановено по адм. дело № 387 по описа за 2009 г. поради липсата на такава.

ОСЪЖДА Митница Столична да заплати от бюджета си на [фирма] със старо фирмено наименование [фирма], [населено място], БУЛСТАТ 83204687Ю, представлявано от изпълнителния директор Н. Т. да заплати сумата в размер на 460,72 лева, представляващи направени по делото разноски.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаване на препис от съдебния акт.

Поправката следва да бъде отбелязана върху поправеното решение и преписите след влизането в сила на настоящия съдебен акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: